

ΜΠΛΟΚΟ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ-ΕΕ-ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Για μια ακόμα χρονιά οι αγρότες βρίσκονται στους δρόμους του αγώ να. Τα μπλόκα στήνονται ξανά σ' όλη τη χώρα. Η χρονιά που πέρασε, η πρώτη μετά την αναθεώρηση της ΚΑΠ και τελευταία πριν την έναρξη εφαρμογής της, άφησε πίσω της τους παραγωγούς στα όρια της καταστροφής. Η πλούσια παραγωγή έκανε ακόμα φτωχότερους τους φτωχομεσαίους αγρότες, αφού οι "παραπανίσιες", για τις αγορές του κεφαλαίου, ποσότητες δεν μπόρεσαν να καλύψουν την κατρακύλα των τιμών και ίσα-ίσα ενέτεινε τα φαινόμενα της κρίσης της ελληνικής γεωργίας. Καθημερινά οι μικρομεσαίοι παραγωγοί συνειδητοποιούν ότι, όσο εδραιώνονται τα αντι-αγροτικά μέτρα ΕΕ-ΚΑΠ-ΠΟΕ (περικοπή και αποσύνδεση από την ποσότητα και ποιότητα της παραγωγής των επιδοτήσεων-ποσοστώσεις-πρόστιμα συνυπευθυνότητας κ.λπ.), που με σπουδή έσπευσαν να εφαρμόσουν οι κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, τόσο οι επιθέσεις των μεγαλέμπορων, των μεγαλοβιομήχανων και μεγαλοαγροτών θα εντείνονται και το μέλλον τους θα διαγράφεται ζοφερό. Ήδη τα τελευταία 8 χρόνια έχουν δει 130.000 ομοίους τους (σχεδόν το 20% των αγροτών) να εγκαταλείπουν τα χωράφια τους, τα χωριά να ερημώνουν και να αποψιλώνονται από νεολαία. Καθημερινά γίνονται μάρτυρες κατασχέσεων περιουσιών γεωργοκτηνοτρόφων και πλειστηριασμών συνεταιριστικών εργοστασίων και μονάδων από την ΑΤΕ.

Γι' αυτό και δεν περιμένουν άλλο. Γιατί όσο περνά ο καιρός τόσο τα πράγματα θα χειροτερεύουν κι άλλο, τόσο η αντιστροφή του κλίματος θα γίνεται δυσκολότερη. Γι' αυτό ξαναστήνουν τα μπλόκα, παραμερίζοντας τους "ηγέτες" που συστήνουν "κοσμιότητα" και αυτοσυγκράτηση, εξαναγκάζοντάς τους να ακολουθήσουν. Κανείς αγροτοσυνδικαλιστής της ΝΔ ή του ΠΑΣΟΚ δεν κατάφερε να πείσει τους αγανακτισμένους και απελπισμένους αγρότες να εγκαταλείψουν τα Τέμπη. Ούτε κατάφεραν να τους κουράσουν κρατώντας τους στους δρόμους δύο βδομάδες τώρα μέσα στο καταχείμωνο. Γιατί εδώ δεν πρόκειται μόνο για τη διεκδίκηση 50 ή 100 δραχμών παραπάνω ή λιγότερης επιδότησης.

Πρόκειται για την ίδια τους τη ζωή και το μέλλον

Αν θα μπορούν οι ίδιοι και τα παιδιά τους να ζήσουν από την καλλιέργεια της γης τους ή αν θα ξεκληριστούν, χωρίς καμιά άλλη προοπτική.

Γνωρίζουν πάρα πολύ καλά ότι στον αγώ να τους αυτό δεν είναι μόνοι. Έχουν μαζί τους όλο τον κόσμο της εργασίας, που κι αυτός συνθλίβεται από τα αντεργατικά μέτρα των ελληνικών κυβερνήσεων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και της ΕΕ και την επίθεση των μεγαλέμπορων και μεγαλοβιομήχανων. Έχουν την συμπαράσταση και συμπαράταξη όλων αυτών που προσπαθούν να επιβιώσουν με μεροκάματα και μισθούς πείνας, με καταστρατηγημένα από το κεφάλαιο όλα τα εργασιακά δικαιώματα (οχτώωρο, ελαστικότητα εργασίας, ασφαλιστικά). Δεν είναι τυχαίο ότι πρόσφατη δημοσκόπηση έφερνε κοντά στο 65–70 % το ποσοστό εκείνων που θεωρούσαν δίκαιο τον αγώνα και τα αιτήματα των αγροτών. Κι αυτό παρά την πλύση εγκεφάλου και την παραπληροφόρηση.

Γι' αυτό και κυβέρνηση, αξιωματική αντιπολίτευση και ΜΜΕ επιδίδονται σε έναν αγώνα ποιος θα πρωτοσυκοφαντήσει τους αγρότες και τον αγώνα τους. Ποιος θα πει τα περισσότερα ψέματα σε βάρος τους. Ποιος θα μπορέσει να διασπάσει και αποπροσανατολίσει το μέτωπο, να σπείρει τη διχόνοια, να θολώσει τα νερά και ν' απομακρύνει το στόχο. Ακούσαμε αυτές τις μέρες ότι οι βαμβακοπαραγωγοί είναι τα "ρετιρέ" της αγροτιάς. Ότι το πρόβλημα είναι η σύγκρουση των συμφερόντων των βαμβακοπαραγωγών της Μακεδονίας, που είναι αδικημένοι, με τους βαμβακοπαραγωγούς της Θεσσαλίας, που είναι ευνοημένοι. Ότι υπάρχει και ενδοθεσσαλική διαμάχη μεταξύ των παραγωγών της Καρδίτσας και των παραγωγών της Λάρισας. Ότι ο περιορισμός των επιτρεπόμενων από την ΕΕ καλλιεργήσιμων στρεμμάτων στις 1.032 χιλιάδες είναι νίκη του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ (ή ήττα άραγε τι θα ήταν;). Ότι οι αγρότες με τις επιδοτήσεις που παίρνουν στερούν εισόδημα και παροχές από τους εργαζόμενους και μικροεπαγγελματίες. Ότι είναι απατεώνες, και διπλογράφουν χωράφια, κάνουν κομπίνες με τις ποσότητες και πάει λέγοντας. Ότι ευθύνονται για τις υψηλές τιμές των αγροτικών προϊόντων στην κατανάλωση. Ότι, άκουσον - άκουσον, οι αγρότες ευθύνονται για τη φτώχεια των λαών της Αφρικής, της Ασίας κ.λπ.

Μόνο ότι ευθύνονται και για το φονικό τσουνάμι της Ινδονησίας δεν μας είπαν.

Καιρός λοιπόν να τελειώ νουμε με τα ψέματα.

Πρώ το: Το μέτωπο της φτωχομεσαίας αγροτιάς είναι απέναντι στην πολιτική των κυβερνήσεων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, της ΕΕ, της ΚΑΠ, του ΠΟΕ. Αυτοί, με τις ποσοστώσεις στην καλλιεργήσιμη γη, στη στρεμματική απόδοση και στη συνολική ποσότητα παραγωγής, με τα

πρόστιμα συνυπευθυνότητας κ.λπ., περιορίζουν τις δυνατότητες του φτωχομεσαίου αγρότη να παράγει και να ζει απ' τη δουλειά του. Του αφαιρούν τη δυνατότητα να αυξήσει το εισόδημά του αυξάνοντας την παραγωγή του και βελτιώνοντας την ποιότητα των προϊόντων του. Μ' αυτές τις συνθήκες ακόμα κι ο ευνοϊκός καιρός γίνεται εχθρός του παραγωγού. Η αντίθεση των φτωχομεσαίων αγροτών είναι με την πολιτική της ΕΕ, που μας απαγορεύει να παράγουμε προϊόντα στα οποία η χώρα είναι ελλειμματική και μας επιβάλλει να εισάγουμε και να καταναλώνουμε τα αμφιβόλου ποιότητας προϊόντα των βόρειων χωρών των γνωστών διατροφικών κρίσεων με τις διοξίνες και τις τρελές αγελάδες (κρέας, γάλα κ.λπ.) με αποτέλεσμα το έλλειμμα του αγροτικού εμπορικού ισοζυγίου να οκταπλασιαστεί μετά την ένταξη στην ΕΟΚ. Η αντίθεση είναι με την επικίνδυνη πολιτική, που ενώ θέτει όρους στους καλλιεργητές για την προστασία του περιβάλλοντος, επιτρέπει, προς δόξα του χωρίς φραγμούς κέρδους των πολυεθνικών, την καλλιέργεια των Γενετικά Τροποποιημένων Οργανισμών (μεταλλαγμένα), παρά τους όποιους κινδύνους συνεπάγεται η απελευθέρωσή τους στο περιβάλλον και η καλλιέργεια τους για τη φύση.

Αυτό που διασπά την αγροτιά είναι ότι στους αγώνες αυτούς την ηγεμονία δεν την έχουν πάντα οι φτωχομεσαίοι αγρότες, στην οργάνωση και στα αιτήματα, αλλά πολλές φορές περνά στα χέρια μεγαλοαγροτών. Σ' αυτό κακές υπηρεσίες προσφέρει το ΚΚΕ με την ΠΑΣΥ, που αντί να δώσει την μάχη για την ενότητα της φτωχομεσαίας αγροτιάς και την ηγεμονία της στους αγώνες, αρκείται σε διασπαστικές κομματικές φιέστες, δίνει λαβή στα ΜΜΕ για διαχωρισμούς τύπου αγρότες της Λάρισας κι αγρότες της Καρδίτσας. Αυτό άλλωστε έχει την ευθύνη για την εξέλιξη των μπλόκων του Δεκέμβρη 1996-Γενάρη 1997, που σε συνεργασία με τους συνδικαλιστές της ΝΔ φρόντισε να συγκαλυφθούν και οι πραγματικές αντιθέσεις αλλά και ο ρόλος του κράτους, μοιράζοντας γαρύφαλλα στα ΜΑΤ, την αιχμή του δόρατος της κρατικής καταστολής, με τα γνωστά αποτελέσματα, τις δολιοφθορές, τα αγροτοδικεία κ.λπ.

Δεύτερο: Την επιδότηση δεν την εισπράττει ο παραγωγός σαν δώρο ή σαν επιπλέον εισόδημα, αλλά ως αναγκαίο συμπλήρωμα στην τιμή του προϊόντος, που κάτω από την πίεση των μεγαλοβιομήχανων και μεγαλεμπόρων και τον ανταγωνισμό από τις ξένες αγορές (διεθνοποίηση) υπολείπονται πολύ στο κόστος παραγωγής. Είναι δηλαδή αδύνατη η συνέχιση της παραγωγής ορισμένων προϊόντων χωρίς την επιδότηση τους. Στην ουσία την επιδότηση την τσεπώνει ο μεγαλοβιομήχανος που αγοράζει φθηνά και πουλά ακριβά. Είναι χαρακτηριστικό ότι η σχέση της τιμής του σταριού με το ψωμί στη δεκαετία του '80 ήταν 1 προς 3, τώρα πια έχει διαμορφωθεί σε 1 προς 7. Το ίδιο η σχέση της τιμής του βαμβακιού με το έτοιμο βαμβακερό ρούχο είναι 1 προς 15 και μερικές φορές 1 προς 20. Αξίζει να σημειωθεί ότι ένα μεγάλο μέρος των παραγωγών (πάνω απ' το ένα τρίτο) δεν δικαιούται επιδοτήσεις, ενώ εκείνο το τμήμα που είναι ωφελημένο απ' τις επιδοτήσεις είναι μια μικρή μειοψηφία μεγαλοαγροτών. Αυτοί λοιπόν, **μεγαλοβιομήχανοι-μεγαλέμποροι-μεγαλοαγρότες**, πρέπει να πληρώσουν τα σπασμένα κι αυτό πρέπει να 'ναι το αίτημα των κινητοποιήσεων, για να κοπεί και η δημαγωγία του Υπ. Γεωργίας περί επιβάρυνσης των μισθωτών και μικροεπαγγελματιών αν δοθούν χρήματα από τον προϋπολογισμό.

Τρίτο: Η φτώχεια και τα πλούτη στον πλανήτη καμιά σχέση δεν έχουν μ' αυτό που ονομάζουν "παγκοσμιοποίηση", την ύπαρξη ή την απουσία επιδοτήσεων.

Η διεθνοποίηση της αγροτικής οικονομίας οδήγησε σε τριπλασιασμό του παγκόσμιου εμπορίου σε τρόφιμα, παρ' όλα αυτά η πείνα και η φτώχεια στον κόσμο αυξήθηκε ακόμα και στις αναπτυγμένες χώρες.

Γιατί πλέον η παραγωγή αποξενώνεται πλήρως από τις ανάγκες κάθε χώρας και διεξάγεται για τις ανάγκες της αγοράς κάτω από την απόλυτη καθοδήγηση του ιμπεριαλισμού και αποκλειστικά για τα συμφέροντά του.

Σήμερα περισσότερο από ποτέ η αντίσταση στις ανταγροτικές–αντεργατικές πολιτικές κυβέρνησης–ΕΕ–ΚΑΠ–ΠΟΕ είναι αναγκαία.

- Για να ανατραπεί η ενδιάμεση αναθεώρηση της ΚΑΠ και κάθε ανταγροτική πολιτική.
- Για την κατάργηση των ποσοτώσεων και των προστίμων συνυπευθυνότητας για τους φτωχομεσαίους αγρότες.
- Για να μην υπάρξει καμιά περικοπή επιδοτήσεων στους φτωχομεσαίους αγρότες.
- Για άτοκα καλλιεργητικά δάνεια.
- Για φθηνά ασφαλή και φιλικά στο περιβάλλον καλλιεργητικά εφόδια.
- Για την άμεση κάθε φορά απορρόφηση του συνόλου της παραγωγής των φτωχομεσαίων αγροτών σε τιμές που να καλύπτουν το κόστος παραγωγής και ένα εισόδημα για αξιοπρεπή ζωή των αγροτών.

Είναι ζήτημα ζωής η πάλη για να σταματήσει η εκβιαστική εκποίηση της περιουσίας των συνεταιρισμών με όχημα την ΑΤΕ (στο όνομα του δανεισμού, αλλά και της ρύθμισης των χρεών με το νόμο Τζουμάκα) και να ανοίξει ένας **ουσιαστικός διάλογος για το μέλλον της αγροτιάς και του συνεταιριστικού κινήματος** και τις προοπτικές του. Με μαζικές συνελεύσεις και συγκεντρώσεις. Με την συμμετοχή συνεταιριστών, συνδικαλιστών, φτωχομεσαίων αγροτών, εργαζόμενων στους συνεταιρισμούς.

Είναι ζήτημα ζωής η ανασυγκρότηση και αναγέννηση του αγροτικού συνδικαλιστικού κινήματος. Ενός νέου κινήματος που θα υπερβεί τα προβλήματα του παρελθόντος, τη διάσπαση (δύο σύλλογοι σε κάθε χωριό, δύο ομοσπονδίες για χάρη του δικομματισμού), την υποταγή στα συμφέροντα των μεγαλοαγροτών και μεγαλοβιομήχανων. Ένα κίνημα που θα προβάλλει τα συμφέροντα της φτωχομεσαίας αγροτιάς, θα παλεύει για την ενότητα των αγροτών, αλλά και για την ενότητα των αγροτών με την εργατική τάξη, με τους εργαζόμενους στην ύπαιθρο και στην πόλη, με τους εργάτες γης, Έλληνες και ξένους. **Ένα κίνημα διεκδικητικό, μαχητικό και δημοκρατικό, που θα εκφράζει κάθε φορά τις πραγματικές διαθέσεις της αγροτιάς**, που θα αποφασίζει με πλατιά δημοκρατία, με μαζικές συνελεύσεις στα χωριά, στα μπλόκα, στους αγώνες. Ένα κίνημα που θ' ανεβάζει και θα δυναμώνει τους αγώνες ενάντια στη φτώχεια στην ανεργία, στην ανταγροτική πολιτική κυβέρνησης-κεφαλαίου-ΕΕ.

Γενάρης 2005

ΜΕΡΑ |Μέτωπο Ριζοσπαστικής Αριστεράς

Επιτροπή Ανατολικής Υπαιθρου Θεσσαλονίκης - Επιτροπή Χαλκιδικής